

PB 2012, afl. 8 - Sign. - Ontvankelijkheid

PB 2012, afl. 8

Gegevens

Publicatie

PB 2012, afl. 8

Jaargang

2012

Trefwoorden

ontvankelijkheid, nieuwe grond

In casu staat centraal de vraag of appellant in beroep 'nieuwe' gronden mag aanvoeren die niet naar voren zijn gebracht in de zienswijze. De raad heeft de ontvankelijkheid van het beroep van appellant betwist, voor zover appellant stelt dat de raad onvoldoende heeft gekeken naar alternatieve locaties. Het beroep van appellant steunt volgens de raad in zoverre niet op een bij hem naar voren gebrachte zienswijze. De Afdeling overweegt dat binnen de door de wet en de goede procesorde begrensde mogelijkheden, er geen rechtsregel aan in de weg staat dat bij de beoordeling van het beroep gronden worden betrokken die na het nemen van het bestreden besluit zijn aangevoerd en niet als zodanig in de uniforme openbare voorbereidingsprocedure met betrekking tot het desbetreffende besluitonderdeel naar voren zijn gebracht. In de zienswijze heeft appellant zich gericht tegen het (ontwerp)bestemmingsplan in zijn geheel. Het bezien van alternatieve locaties raakt het plan in zijn geheel. Gelet hierop is appellant ontvankelijk in zijn beroep, ook voor zover het deze beroepsgrond betreft.

Noot van de redacteur (RB)

Uit deze afspraak moet worden afgeleid dat het een appellant tot op zekere hoogte vrijstaat om 'nieuwe' gronden voor het eerst in beroep aan te voeren. De eerste vraag die eigenlijk opdoemt, is de vraag of het daadwerkelijk een 'nieuwe' grond betreft of dat het een nadere uitwerking betreft van een reeds ingediende grond. Dat laatste lijkt het geval te zijn. De Afdeling overweegt namelijk dat de zienswijze van appellant zich richt tegen het plan 'in zijn geheel' en dus ook tegen het bezien van alternatieve locaties. Dat roept toch vragen op. Wat er precies in de zienswijze naar voren is gebracht, blijkt niet uit de uitspraak. Maar kennelijk is het voldoende geweest dat de zienswijze zich richt tegen het (ontwerp)bestemmingsplan als geheel. Het plan behelst het samenvoegen van de huisvesting van het Montessoricollege, thans op drie locaties, op één locatie te Nijmegen. De locatie van het nieuwe college raakt in dit geval dan ook al snel het bestemmingsplan als geheel. In die zin is de uitspraak begrijpelijk. Uit de rechtspraak volgt echter dat voor het antwoord op de vraag of de goede procesorde in geding is, in het algemeen bepalend is een afweging van de processuele rechtszekerheid, de proceseconomie, de reden waarom de desbetreffende beroepsgrond pas in een laat stadium is aangevoerd, de mogelijkheid voor de andere partijen om adequaat op die beroepsgrond te reageren en de processuele belangen van de partijen over en weer (onder andere ABRvS 28 september 2011, [LJN BT2794](#)). Aan die toets gaat de Afdeling in casu wel erg gemakkelijk voorbij. Mogelijk omdat het evident is dat de locatie van het college het gehele bestemmingsplan raakt en er (dus) geen sprake is van een nieuwe grond? Tegelijkertijd roept dat wel de vraag op of de zienswijze niet te breed is geformuleerd om te kunnen stellen dat er geen sprake is van een

nieuwe grond. De uitspraak opent de deur voor gevallen waarin de feiten en omstandigheden minder duidelijk zijn. Bovendien, en dat lijkt mij van belang, waarom is die grond pas in beroep naar voren gebracht? Dat zou toch een omstandigheid moeten zijn waarmee de Afdeling rekening zou moeten houden. Wat mij betreft gaat de Afdeling te snel voorbij aan dit ontvankelijkheidvraagstuk.

(ABRvS 26 september 2012, [zaaknummer 201203380/1/R2](#))